

به نام خداوند جان و خرد

تاریخ: هشتم آبان ماه ۱۴۰۱

پیوست: ندارد

جناب آقای دکتر محمدعلی زلفی گل

وزیر محترم علوم، تحقیقات و فناوری

با سلام و احترام؛

همانطور که مستحضر هستید، رویدادهای سال های اخیر در کشور افغانستان تاثیرات اجتماعی و فرهنگی بسیاری بر جامعه این کشور، به ویژه بر زیست علمی دانشگاهیان افغانستانی بر جای گذاشته است. از جمله پیامدهای این رخدادها، مهاجرت شمار بالایی از استادان و دانشجویان افغانستانی به ایران در دهه های متمادی، به ویژه از مردادماه ۱۴۰۰ بوده است. از آنجا که افغانستان تنها کشوری در جهان است که همچون ایران از خط و زبان فارسی بهره مند می باشد و پیوندهای مذهبی، فرهنگی و تاریخی مشترک، زمینه دوستی و همدلی میان دو ملت همسایه را فراهم آورده است، و با در نظر داشت این امر که تداوم آموزش عالی در میان جوانان افغانستانی می تواند به توسعه و پیشرفت جامعه فارسی زبانان در سطوح منطقه ای و بین المللی یاری رساند، از این رو مناسب دیده شد تا در آغاز سال تحصیلی جدید، پیشنهادهای زیر خدمت آن مقام عالی طرح شود:

- از آنجا که در یک سال گذشته امارت اسلامی طالبان از صدور گذرنامه در سفارتخانه های افغانستان خودداری کرده است، شماری از جوانان مهاجر امکان دریافت یا تمدید گذرنامه خود را ندارند. با توجه به اینکه شرط ثبت نام ایشان در دانشگاه های ایرانی، ارائه گذرنامه می باشد، برای آنکه این گروه از جوانان از تحصیل باز نمانند، پیشنهاد می شود کارت آمایش و یا دفترچه پناهندگی ایشان که از سوی وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران صادر شده است، به طور موقت به عنوان برگه احراز هویت ایشان از سوی دانشگاه ها پذیرفته شود و امکان ثبت نام و تحصیل این گروه از متقاضیان تحصیل، تا هنگام صدور گذرنامه از سوی سفارت و یا کنسولگری های افغانستان در ایران، فراهم آید. در صورتی که این امر به صورت رسمی به دانشگاه ها ابلاغ شود، زمینه نظم و هماهنگی بیشتر در امر ثبت نام ها را فراهم می آورد.

- همچنین از آنجا که شماری از دانشجویان مستعد افغانستانی به علت آغاز بحران در آن کشور، تحصیل خود را نیمه کاره رها کرده و مجبور به ترک دیار خود شده اند، پیشنهاد می شود پس از ارزیابی واحدهای سپری شده از سوی ایشان، زمینه ادامه تحصیل این گروه از دانشجویان در گروه مشخصی از دانشگاه های کشور فراهم شود.

- با در نظر داشت این امر که شمار بالایی از استادان برجسته و دانشمندان افغانستانی در رشته های گوناگون علمی هم اکنون مهمان جمهوری اسلامی ایران هستند، پیشنهاد می شود زمینه استفاده از ظرفیت این استادان برای انجام تدریس و پژوهش در مراکز آموزشی و پژوهشی در ایران فراهم آید.

- با توجه به اهمیت تاثیر تحولات افغانستان بر شرایط سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و امنیتی در ایران، پیشنهاد می شود زمینه راه اندازی مراکز مطالعاتی مشترک با حضور استادان و پژوهشگران ایرانی و افغانستانی در دانشگاه های برتر کشور فراهم آید.

- از آنجا که روشن نگاه داشتن چراغ علم و دانش در دانشگاه های افغانستان وظیفه مهمی است که امروزه بر دوش دانشگاهیان هر دو کشور نهاده شده است، پیشنهاد می شود زمینه اعطای مجوز برای راه اندازی دانشگاه آنلاین ویژه دانشجویان افغانستانی (اعم از آنکه ساکن افغانستان باشند و یا به صورت مهاجر در ایران و یا دیگر کشورها به سر ببرند) با تدریس استادانی از هر دو کشور فراهم آید.

- از جمله اموری که نیاز است تا در درون افغانستان در حوزه آموزش عالی مورد توجه قرار گیرند، می توان به ضرورت اعزام رایزن علمی به آن کشور، تقویت فعالیت های علمی شعبات دانشگاه آزاد اسلامی و دانشگاه پیام نور در آن کشور، زمینه سازی برای تدریس استادان ایرانی در دانشگاه های افغانستان (به صورت آنلاین و یا حضوری)، تشویق دانشگاه های ایرانی به از سرگیری همکاری های علمی با دانشگاه های همتای خود در افغانستان و همکاری با دانشگاه های بزرگ افغانستان برای راه اندازی شعبه های خود (ویژه دانشجویان افغانستانی) در ایران و اداره این شعبات به صورت مشترک اشاره کرد.

- در پایان، برای اجرایی سازی پیشنهادهای مطرح شده و ساماندهی به امور دانشجویان و استادان افغانستانی، تشکیل کمیته نیازسنجی دانشجویان افغانستانی با حضور نمایندگان از سوی استادان دو کشور، زیر نظر معاونت بین الملل وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ضروری به نظر می رسد. گفتنی است که انجمن ها و مراکز علمی زیر آمادگی خود برای همکاری با آن وزارتخانه محترم برای پیشبرد برنامه های پیشنهادی را اعلام می دارند.

بی تردید دیدگاه علمی و آینده نگر جنابعالی می تواند زمینه تقویت پیوندهای دیرینه علمی و فرهنگی میان جامعه دانشگاهی در دو کشور را فراهم آورد و نویدبخش دوستی استوار میان نخبگان و اندیشمندان ایران و افغانستان باشد.

امضاکنندگان به ترتیب القاب نام خانوادگی:

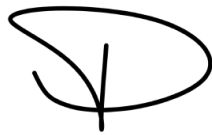
دکتر هادی خانیکی (انجمن علمی مطالعات فرهنگی و ارتباطات)

دکتر ماندانا تیشه یار (انجمن علمی مطالعات صلح ایران)

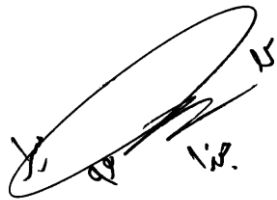
دکتر الهه کولایی (مرکز مطالعات اوراسیای مرکزی، دانشگاه تهران)

دکتر امیر عسگری (بنیاد خوارزمی)

دکتر محمد داوود منیر (انجمن ادبی هرات)

دکتر مجتبی مقصودی (انجمن علوم سیاسی ایران)

دکتر محمدجعفر یاحقی (انجمن پابندان، دانشگاه فردوسی مشهد)

